

Homilia de Mons. Ocáriz a l'entrada a l'església prelatícia

Mons. Fernando Ocáriz, prelat de l'Opus Dei, va fer l'entrada solemne a l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau, el 27 de gener de 2017, després de ser nomenat pel Papa Francesc.

27/01/2017

Benedictus Dominus qui dedit requiem populo suo (1 Reis 8:56). Aquestes paraules, que hem escoltat a la primera lectura, es referien al poble

d'Israel, i les apliquem ara per donar gràcies al Senyor per aquesta pau que és, per a nosaltres, la unitat de l'Obra. La unitat de l'Obra que ens concedeix el Senyor, l'agraïm a Ell; una unitat que és font de veritable pau.

Alhora ens adonem, i n'hem de tenir consciència de manera habitual, que aquesta pau és el mateix Jesús. Com escriu sant Pau, *Ipse enim est pax nostra* (Ef 2, 14): Ell és la nostra pau. La unitat depèn fonamentalment de la gràcia de Déu, que no ens faltirà mai, però depèn també de nosaltres, en la mesura que estiguem més units a Jesucrist. Ell és la nostra pau; Ell és la font de la unitat en l'Esperit Sant.

A la segona lectura, hem escoltat unes paraules que sant Josepmaria va meditar moltes vegades i també ens va aconsellar de meditar a nosaltres: *Elegit nos in Ipso ante mundi constitutionem ut essemus*

sancti (Ef 1, 4). *Elegit nos in Ipso*: en Crist; un cop més, la identificació amb el Senyor, com a filles i com a fills de Déu Pare. Aquest és el fonament del nostre esperit: saber-nos, saber-nos veritablement filles i fills de Déu, que és font de pau per a les nostres ànimes i per poder ser, en totes les circumstàncies, sembradors de pau i d'alegria.

És lògic que avui meditem sobre qui és el Pare a l'Obra. Entre les condicions que sant Josepmaria va assenyalar per al Pare tant als estatuts com aquí, gravades a la seu d'aquesta església, hi ha la prudència: prudència que jo us prego que demaneu al Senyor per mi. Prudència, que és la virtut pròpia del govern. Una prudència també per a totes i per a tots -perquè el que és per al Pare, convé a tots. Prudència per ser, en tot moment, molt fidel a l'esperit de l'Obra, davant les circumstàncies que canvien en els

temps i els indrets. Que el Pare sempre tingui la prudència de ser fidel, fidelíssim, a l'esperit del nostre Pare, que és l'esperit que Déu ha volgut per a nosaltres.

Una altra característica, que ha de tenir el Pare, és la pietat, ser molt piadós. Recordareu que sant Josepmaria assegurava que la pietat és "el remei dels remeis"; doncs demaneu que el Pare sigui piadós, que totes sigueu piadoses, i que amb la vostra pietat sostingueu la pietat del Pare, perquè tots formem amb el Senyor una unitat de cap, de cor, d'intencions.

Una altra característica és l'amor a l'Església i al Papa. Quantes vegades el Pare, don Javier, ens ha insistit, com feia el beat Àlvar i com va fer sant Josepmaria, que resem molt, molt, per l'Església i pel Papa. Doncs demaneu al Senyor que el Pare, ara i sempre, faci realitat aquest lema del

nostre fundador: *Omnes cum Petro ad lesum per Mariam!* Que, de debò, anem tots molt units al Papa -ara a Francesc-, a Jesús, per Maria.

Hem de considerar aquestes característiques una mica de pressa, perquè cadascuna donaria per diverses homilies... Una altra que assenyalava sant Josepmaria és l'amor del Pare a l'Opus Dei i a totes les seves filles i fills. Per això, us demano que pregueu per mi, també perquè es faci realitat en la meua vida allò de l'Escriptura: *Dilatatum est cor meum* (2 Cor 6, 11); que s'engrandeixi meu cor. I això val per a totes i per a tots. Tantes vegades el Pare, don Javier, ens deia: "Que us estimeu, que us estimeu!". És amb la veritable fraternitat, quan anem tots units; una fraternitat que sorgeix del cor de Crist.

L'any 1933, ho haureu ja llegit en una biografia o en algun lloc, el nostre

Pare li va dirigir al Senyor una oració, que fem ara també la nostra: "Senyor! Fes-me tan teu, que no entrin en el meu cor ni els afectes més sants sinó a través del teu cor nafrat! ". I és així: per estimar de veritat a totes les persones, i primer de tot als que formem aquesta família estupenda que Déu ens ha donat, hem de passar pel cor de Jesucrist.

Considerem ara breument l'Evangelí d'avui: la Visitació. Tots els dies contemplem en el Rosari aquesta escena meravellosa de lliurament generosíssim de la Verge. Que Ella ens ajudi a ser així, generosos en el servei, i demaneu per el Pare que sigui també així: servidor de tots, perquè l'autoritat és servei, i si no fos servei no serviria per a res: que sigui sempre servei.

El magnificat de la Mare de Deu:
Magnificat anima mea, Dominum.

Lloem al Senyor amb aquestes paraules de la Mare de Déu. I, alhora, recordant el que en una ocasió comentava Benet XVI, aquest magnificat el podem entendre com "fer gran a Déu en les nostres ànimes" (Benet XVI, homilia del 15 d'agost de 2005). Que li donem al Senyor tot l'espai del nostre cor i així també tindrem una empenta apostòlica gran, un afany d'ànimes... anava a dir "que no ens deixi viure": que ens deixi viure empenyent-nos contínuament a cercar el bé de les ànimes per amor a Jesucrist.

Ho demanarem a la Mare de Déu, Mare de l'Església, Reina de l'Opus Dei: posem en la seva mediació materna tota l'Obra, perquè aquesta nova pàgina de la nostra història sigui sempre amb la seva ajuda, segueixi essent, la història de les misericòrdies de Déu . Així sigui.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/homilia-
fernando-ocariz-prelat-opus-dei/](https://dev.opusdei.org/ca/article/homilia-fernando-ocariz-prelat-opus-dei/)
(06/08/2025)